

Nr 323.

Av herr **Hage m. fl.**, om anslag till byggande av enskilda utfartsvägar.

Landstingens norrlandskommitté, som är en sammanslutning av landsting i Norrland, ingick på sin tid med en framställning till Kungl. Maj:t syftande till att statsanslag skulle kunna å jordbrukets huvudtitel givas till odlingsvägar. Framställningen grundade sig på kolonisationskommitténs betänkande, som avgavs den 31 maj 1922 och vari bl. a. föreslogs, att bidrag från norrländska avdikningsanslaget även skulle kunna utgå till nämnda odlingsvägar. Sistnämnda kommitté motiverade sin framställning därmed att brukningen och tillgodonjutandet av utdikade marker mycket ofta försummas på grund av att farbar väg saknats till de utdikade områdena. Anläggande av odlingsvägar vore ett verksamt medel för underlättande av utflyttningen från den gamla bygden. De utgifter, som genom beviljande av ett dylikt anslag åsamkades staten, framhöll kommittén vidare, skulle fylla ett viktigt statligt ändamål och kraftigt bidra till det norrländska jordbrukets utveckling.

Sistnämnda framställning från kolonisationskommittén avgavs, som förut nämnts, under år 1922. Sedermera avläts, som ovan omförmälts, en framställning från landstingens norrlandskommitté i frågan, vilket skedde år 1926. Men ännu i dag i januari 1928 har frågan icke avancerat fram till någon lösning, d. v. s. något statsanslag för odlingsvägar har ej ännu åstadkommits.

Emellertid väcktes vid 1927 års riksdag motion från en del norrlandsrepresentanter med yrkande om att anslaget till utfartsvägar jämväl skulle få användas till understödjande av anläggning av odlingsvägar d. v. s. vägar, som sammanbundo nya odlingsmarker med den gamla bygden.

Länsstyrelsen i Norrbottens län har i en särskild skrivelse intygat, att bland de hos länsstyrelsen inlämnade ansökningarna om bidrag av statsmedel till vägar avsåge en ej oväsentlig del vägförslag som mer eller mindre utpräglat hade karaktären av odlingsvägar. Då så är fallet och den inträdda arbetslösheten i Norrland motiverar att man söker överföra en del av befolkningen till jordbruk, vilket i sin mån motiverar, att man gör vad man kan för att stimulera nämnda befolkning till att syssla med nyodlingar och underlätta nyodlingsarbetet, vore det synnerligen önskligt, att redan nu anslag kunde i så stor utsträckning som möjligt givas för nämnda ändamål, d. v. s. att *under tiden intill dess särskilda anslag till odlingsvägar komme till* man beslöte att anslagen för utfartsvägar finge användas även för odlingsvägar. Detta behövde icke leda till att man ändrade

titeln på detta anslag, eftersom det vore fråga endast om en *provisorisk* anordning. Däremot vore det givetvis nödvändigt, att anslaget något utökades, vilket för övrigt ifrågasatts av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen. Det påyrkas alltså, att anslaget ifråga för budgetåret 1928—1929 höjes till 320,000 kr.

Det hemställes alltså,

att riksdagen måtte för byggande av enskilda utfartsvägar för budgetåret 1928—1929 anvisa ett extra reservationsanslag av 320,000 kr., samt

att riksdagen måtte medgiva, att nämnda anslag även får användas till understödjande av byggandet av vägar som ha karaktären av odlingsvägar.

Stockholm den 21 januari 1928.

Ernst Hage.

O. W. Lövgren
i Nyborg.

Henrik Frost.

C. O. Johansson,
Sollefteå.